

ORIGINAL ARTICLE

Received: 2015/03/21

Accepted: 2015/04/29

Effects of Exercise Training on Housewives Married 20-45 Years Noor City

Seyed Saeid Mazloumi Mahmoodabad(Ph.D)¹, Rosa Rahavi-Ezabadi(Ph.D)², Mohammad Hossein Baghiani Moghadam(Ph.D)³, Najmeh Niknejad(MSc)⁴, Arefeh Dehghani Tafti(MSc)⁵

1. Professor, Social Science Research Center of Health, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Science, Yazd, Iran

2. Assistant Professor, Department of Motor Behavior, Faculty of Physical Education and Sport Sciences, Alzahra University, Tehran, Iran

3. Professor, Department of Health Services, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Sciences, Yazd, Iran

4. Corresponding Author: M.Sc student in Health Education, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Science, Yazd, Iran Email: Najmeh_niknejad@gmail.com Tel: 09111207195

5. Instructor Department of Biostatistics, School of Public Health, Shahid Sadoughi University of Medical Science, Yazd, Iran

Abstract

Introduction: Regular physical activity as the first priority is the expressed healthy lifestyle. The aim of this study was to evaluate the effect of education on physical activity housewives.

Methods: The 106 persons were selected random sampling in two groups (53 patients in the intervention group and 53 in control group). The International physical activity questionnaire was used to measure. Questionnaires pre and post intervention and control groups within 3 months after the training was completed in the intervention group. Training for lectures, PowerPoint, CDs and pamphlets related to the topic, the intervention group was provided. The results were analyzed by using the Pearson correlation coefficient, Mann Whitney U, Kruskal-Wallis and Wilcoxon tests.

Results: The results showed that a significant difference Score for recreation, sports and activities, free time in the intervention group. Also, there are significant difference Walkway equivalent overall in the intervention group.

Conclusion: The findings that suggest that education using media such as CD and pamphlets, along education by PowerPoint and learning assist tools, and continuity can be increases the sport activities and physical activity of women housewives.

Keywords: Education, Physical Activity, Housewife.

Conflict of interest: The authors declared that there is no Conflict interests.

This Paper Should be Cited as:

Effects of Exercise Training on Housewives Married 20-45 Years Noor City. J Tolooebehdasht Sci 2017; 16(2): 21-33. [Persian]

بررسی میزان تأثیر برنامه آموزشی بر تحرک بدنی خانم‌های خانه دار متأهل ۴۰-۲۰ ساله شهر نور

نویسنده‌گان: سید سعید مظلومی محمودآباد^۱، رزا رهاوی عز‌آبادی^۲، محمدحسین باقیانی مقدم^۳، نجمه نیک نژاد^۴، عارفه دهقانی تفتی^۵

۱. استاد مرکز تحقیقات علوم اجتماعی مؤثر بر سلامت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی یزد

۲. استادیار گروه رفتار حرکتی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه الزهرا، تهران

۳. استاد گروه خدمات بهداشتی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی یزد

۴. نویسنده مسئول: دانشجوی کارشناسی ارشد آموزش بهداشت، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد
تلفن تماس: ۰۹۱۱۱۲۰۷۱۹۵
Email:Najmeh_nicknejad@gmail.com

۵. مریب گروه آمار زیستی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی یزد

چکیده

مقصد: انجام فعالیت جسمانی منظم به عنوان اولین اولویت سبک زندگی سالم عنوان شده است. هدف این مطالعه بررسی تأثیر آموزش بر تحرک بدنی خانم‌های خانه دار بود.

روش بررسی: تعداد ۱۰۶ نفر در قالب دو گروه (۵۳ نفر گروه مداخله و ۵۳ نفر گروه کنترل) با روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شدند. برای اندازه‌گیری از پرسشنامه بین‌المللی فعالیت فیزیکی استفاده شد. پرسشنامه‌ها به صورت پیش آزمون و پس آزمون در دو گروه مداخله و کنترل با فاصله ۳ ماه و بعد از آموزش در گروه مداخله تکمیل گردید. آموزش به صورت سخنرانی، پاورپوینت، سی دی آموزشی و پمپلت مرتبط با موضوع، در اختیار گروه مداخله قرار گرفت. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های ضریب همبستگی پیرسون، من-ویتنی، کروسکال والیس و ویلکاکسون تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: نتایج نمره حیطه تغیریح، ورزش و فعالیت اوقات فراغت در گروه مداخله تفاوت معنی داری نشان داد. همچنین در معادل پیاده‌روی کلی گروه مداخله تفاوت معنی داری مشاهده شد.

نتیجه‌گیری: یافته‌ها نشان می‌دهد آموزش با استفاده از سی دی و پمپلت در کنار آموزش به وسیله پاورپوینت و وسایل کمک آموزشی، استمرار آن می‌تواند موجب افزایش فعالیت‌های ورزشی و تحرک بدنی زنان خانه دار شود.

واژه‌های کلیدی:

آموزش، تحرک بدنی، خانم خانه دار
این مقاله بر گرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید صدوقی یزد می‌باشد.

طلوع بهداشت

دو ماهنامه علمی پژوهشی
دانشکده بهداشت یزد
سال شانزدهم
شماره: سوم
مرداد و شهریور ۱۳۹۶
شماره مسلسل: ۶۳

تاریخ وصول: ۱۳۹۴/۱/۶
تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۲/۹

است که ورزش حرفه‌ای به تداوم انجام ورزش به زنان می‌کند. می‌توان به جرأت گفت مهم‌ترین دلیل زنان ایرانی برای ورزش نکردن تنبلی و رخوت است. همت کردن برای شرکت در یک رشته ورزشی برای مدتی طولانی، خود هیجانی را برمی‌انگزد که به طور سنتی زنان ایرانی پس از سنی از آن دوری می‌جوینند^(۴).

انجام رشته ورزشی خصوصاً به صورت گروهی نشاطی را به همراه می‌آورد که توأم‌ان با تخلیه انرژی، از بین بدن انرژی‌های منفی، فراموشی مقطوعی زندگی پرمشغله امروزی و شادی است. هرچند نباید نکته بسیار مهم انجام یک فعالیت دسته‌جمعی و مشارکت با سایرین را نیز از خاطر برد^(۴).

تحقیقات اخیر به‌ویژه در قرن ییسم نشان می‌دهد. تمرینات مناسب و مستمر موجب بهبود و افزایش میزان قدرت، استقامت عضلانی، استقامت قلبی- تنفسی، انعطاف‌پذیری و همچنین، سبب تناسب‌اندام و کاهش چربی‌های بدن می‌شود. در حقیقت هدف از فعالیت و ورزش مستمر، رسیدن به وضعیت مطلوب بدنی برای داشتن سلامتی و شادابی بیشتر و عمر مفید طولانی‌تر است^(۵). اهمیت و نقش فعالیت بدنی در کنترل وزن در این است که سطح مناسبی از فعالیت بدنی برای جلوگیری از چاقی تعیین می‌شود، بنابراین استفاده از روش علمی و مناسب جهت تسهیل سازگاری و حفظ مقدار مناسب فعالیت بدنی در کنترل وزن مهم و اساسی است^(۶).

در دنیای امروز پیاده‌روی بهترین فعالیت و طبیعی‌ترین ورزش در جهت کسب آمادگی جسمانی و روانی است. پیاده‌روی ورزش لذت‌بخش و کم‌خطری است که در دسترس همگان بوده و در همه‌جا و همه‌وقت امکان اجرای آن وجود دارد و مهم‌تر اینکه

مقدمه

فعالیت و تحرک جزء جدانشدنی زندگی بشر است که در هر دوره به شکلی خاص نمود پیدا می‌کند. زندگی ماشینی بشر امروزه موجبات دوری او از فعالیت را فراهم ساخته و این فقر حرکتی، نشاط و شادابی را از جسم او دور و به جای آن عامل خطرآفرین چاقی را جایگزین کرده است^(۱). ۶۰٪ جمعیت جهان حداقل فعالیت جسمانی توصیه شده با شدت متوسط را انجام نمی‌دهند^(۲). طبق تخمین سازمان بهداشت جهانی، کم تحرکی، در جامعه ایرانی حدود ۳۴٪ بوده که با همین روند پیش‌بینی می‌شود. در سال ۲۰۲۰، تقریباً ۵۰٪ ایرانیان دچار معضل کم تحرکی یا بی تحرکی خواهند شد^(۳). نتایج حاصل از بررسی ملی در ایران که توسط سازمان بهداشت جهانی منتشر شده است، نشان داده است که شیوع بی تحرکی در مناطق شهری و روستایی با تأکید بر انجام فعالیت جسمانی اوقات فراغت، بین زنان و مردان گروه سنی ۱۵-۶۴ سال به ترتیب ۷۶/۳٪ و ۵۸/۸٪ و در مجموع در همان رده سنی ۶۷/۵٪ بوده است^(۲).

شیوه زندگی مدرن انسان‌ها را به موجوداتی کم تحرک تبدیل نموده که این موضوع موجب به خطر افتادن وضعیت سلامتی افراد گردیده است. نشستن رو بروی تلویزیون، رایانه برای ساعت‌های طولانی و استفاده از آسانسور به جای پله، باعث رکود جسمی شده و فعالیت بدنی سهم کمتری از اعمال روزانه را در برمی‌گیرد. امروزه در کشورهای پیشرفته دنیا، میزان مشارکت عمومی زنان در ورزش، وضعیتی به مراتب بهتر از میزان مشارکت مردم در کشورهای جهان سوم دارد. یکی از نکاتی که ورزش حرفه‌ای را برای زنان منطقه ایران حائز اهمیت می‌کند، تأثیرات روحی است که ورزش دارد و دیگری کمکی

تحقیقات نشان داد مداخلات آموزش مبتنی بر وب، پیام کوتاه، مولتی مدیا، می‌تواند فعالیت بدنی را در کارکنان زن افزایش دهد. ممکن است از بیماری‌های ناشی از کم تحرکی، پیش‌گیری نماید(۵).

در همین راستا ثابت شده است ورزش‌های هوایی دارای اثرات مفید آن در استرس، به طور کلی رفاه و کیفیت خواب در زنان خانه‌دار است که می‌تواند در جهت ارتقا سلامت روانی آنان باشد. علاوه بر این در صد چربی بدن زنان خانه دار و فشارخون سیستولیک آنها کاهش می‌یابد، تعادل و دامنه حرکت در خدمشان بهبود می‌یابد، و اختلال خواب به حداقل خواهد رسید(۱۴).

همچنین در بررسی عوامل بازدارنده مؤثر بر میزان مشارکت معلمان زن در فعالیت‌های ورزشی نشان داده شد با افزایش میزان تنوع عوامل بازدارنده. میزان مشارکت در فعالیت‌های ورزشی کاهش می‌یابد و از شرکت بانوان معلم در ورزش جلوگیری می‌کند(۸). پژوهشگران بیان داشتند که انجام تمرینات ورزشی در کاهش سطح افسردگی زنان سودمند واقع گردید(۱۰).

از این‌رو، با توجه به اهمیت فعالیت فیزیکی در جامعه، به خصوص زنان خانه‌دار که بخش زیادی از جمعیت را تشکیل داده و انجام امور منزل، وقت کمتری به اوقات فراغت و انجام فعالیت‌های ورزشی اختصاص می‌دهند، آگاهی به آنان در زمینه نقش تحرک بدنی در سلامت ضروری است.

به همین منظور، این مطالعه با هدف تعیین میزان تأثیر برنامه آموزشی بر تحرک بدنی خانم‌های خانه‌دار متأهل ۴۵-۲۰ ساله شهر نور سال ۱۳۹۴ انجام شد.

این ورزش یک فعالیت اجتماعی است که امکان ایجاد روابط دوستانه در آن بسیار زیاد است(۷).

پیاده‌روی، یکی از انواع مختلف ورزش‌های هوایی است که به خاطر محبوبیت، اینمنی و امکان پذیری بالا، نوعی فعالیت بدنی منحصر به فرد به شمار می‌آید. البته پایین‌دست افراد به برنامه‌های متناسب پیاده‌روی هم بیشتر از برنامه‌های مداوم بوده، افراد را قادر می‌سازد در دراز مدت این سبک زندگی فعال را حفظ کنند. در واقع تغییر در سبک زندگی و ادامه یافتن فعالیت بدنی در دراز مدت است که نتایج حاصل از برنامه کاهش وزن را بهبود می‌بخشد(۷).

در تحقیقی، نشان داده شد بیش از دو سوم زنان خانه‌دار، اصلاً فعالیت فیزیکی در اوقات فراغت ندارند. از میان زنان خانه‌دار تنها ۴/۱٪ در صد زنان خانه‌دار به مدت نیم ساعت در هفته فعالیت فیزیکی در اوقات فراغت خود انجام می‌دادند و در گروه زنان شاغل نیز تنها ۴/۴٪، نیم ساعت در هفته فعالیت فیزیکی اوقات فراغت داشتند که نتایج اسفباری را از نظر فعالیت بدنی اوقات فراغت داشتند(۱۳).

به اذعان همه روانشناسان و کارشناسان امر، جامعه سالم بر پایه خانواده سالم بنا نهاده می‌شود و رکن اصلی خانواده را زنان تشکیل می‌دهند و با توجه به گسترش روز افرون اختلالات روانی در جامعه بخصوص در میان بانوان که از طرفی مادران این سرزمین به شمار می‌روند، ممکن است به علت احساس مسئولیت بیشتر نسبت به افراد خانواده، و تحرک کمتر این قشر نسبت به دیگر افراد جامعه موجب شود تحت فشارهای روانی زیادی قرار گرفته و در معرض آسیب‌های جسمی و روحی قرار گیرند(۸).

بدنی در اوقات فراغت (ج) کار منزل امور تعمیراتی منزل و مراقبت از خانواده (د) فعالیت بدنی جهت حمل و نقل (رفت و آمد) (ه) فعالیت بدنی مرتبط با کار روزانه است؛ انجام فعالیت‌ها را به سه شکل پیاده‌روی، فعالیت متوسط و شدید و یک بخش زمان صرف شده در حال نشسته اندازه می‌گیرد. فعالیت‌های سبک مانند پیاده‌روی در حد قدم زدن، فعالیت‌های متوسط مثل پیاده‌روی معمولی و فعالیت‌های سنگین مثل بلند کردن اجسام سنگین، ورزش‌های هوایی، دوچرخه‌سواری سریع، دویلن و غیره. مداخله انجام شده برای گروه مواجهه در حد آموزش بوده و هیچ گونه ضرری یا هزینه‌ای متوجه نمونه‌ها نشد. در عین حال پس از انتخاب افراد واجد شرایط این مطالعه و تشریح اهداف رضایت‌نامه کتبی جهت شرکت اخذ و کلیه اطلاعات مربوط به هر دو گروه کاملاً محترمانه حفظ شد. مراجعین هر زمان تمايل نداشتند می‌توانستند از ادامه کار منصرف شوند. شرایط ورود افراد به مطالعه: ۱) زنان متاهل که ۲۰-۴۵ سال سن داشته باشند، ۲) حداقل سواد خواندن و نوشتن داشته باشند، ۳) ساکن شهرستان نور باشند، ۴) از شش ماه گذشته تاکنون در هیچ برنامه آموزشی مرتبط با تحرک بدنی شرکت نکرده باشند، ۵) عدم ابتلا به بیماری‌های مرتبط با فعالیت بدنی نداشته باشند (مثل آرتربیت روماتوئید)، ۶) تمايل به شرکت در مطالعه داشته باشند. شرایط خروج از مطالعه: ۱) زن خانه دار از شهرستان نور نقل مکان کرده باشد، ۲) عدم تمايل به شرکت در مطالعه داشته باشد، ۳) یک جلسه یا بیشتر از کلاس آموزشی غیبت داشته باشد.

پرسشنامه در قالب ۱۲ سؤال، مدت زمان سؤال اول به ساعت و بقیه سؤال‌ها به دقیقه که حد انتظار بیش از ۱۰ دقیقه بود نحوه

روش بررسی

این مطالعه به صورت مطالعه مداخله‌ای قبل و بعد در سال ۱۳۹۴-۴۵ ساله انجام شد. جامعه مورد مطالعه زنان متأهل خانه دار شهر نور بودند که با اطمینان ۹۵٪، حجم نمونه ۱۰۶ نفر (۵۳ نفر گروه مداخله- ۵۳ نفر گروه کنترل) و انحراف معیار دو گروه ۳/۱ محاسبه شد، و این افراد از دو مرکز شهری شهرستان با توجه به دفتر باروری سالم که اسامی زنان واجد شرایط ثبت شده و، به صورت سیستماتیک به تعداد ۵۳ نفر از هر مرکز انتخاب و خانه دار بودن آنان نیز مورد بررسی و تایید مرکز قرار گرفت، هم چنین آدرس و شماره تلفن آنها از پرونده استخراج گردید. نمونه‌ها در قالب دو گروه، به صورت تصادفی بر حسب اینکه از کدام دو مرکز باشند در دو گروه مداخله و کنترل مورد بررسی قرار گرفتند. داوطلبان سلامت، در شناسایی محل دقیق سکونت وهم چنین دعوت گروه مداخله به کلاس آموزشی نقش تسهیل کننده داشتند.

پرسشنامه طرح شامل متغیرهای دموگرافیک (سن، تحصیلات) و سؤالات استاندارد فعالیت فیزیکی میان شرکت کنندگان توزیع و تکمیل گردید. جهت تأثیر آموزش و سنجش دو گروه، نمایه توده بدنی نمونه‌های هر دو گروه اندازه‌گیری و میانگین تعییرات آن مورد بررسی قرار گرفت. بر اساس دستورالعمل سازمان جهانی بهداشت افراد با نمایه توده بدنی ۱۸/۵-۲۴/۹ در طبقه نرمال، ۲۵-۲۹/۹ (اضافه وزن)، ۳۰-۳۴/۹ چاقی درجه یک طبقه‌بندی شدند. پرسشنامه بین‌المللی فعالیت فیزیکی در برگیرنده ۲۷ آیتم در ۴ زمینه (کار اوقات فراغت، رفت و آمد و کار منزل) می‌باشد که سؤالاتی در پنج بخش طی ۷ روز گذشته: (الف) زمان صرف شده در حالت نشسته (ب) تغیریح ورزش و فعالیت

شد. سی دی حاوی پاورپوینت سخنرانی و پمفت هم در اختیار مراجعین قرار گرفت. پس از سه ماه مجدداً پرسشنامه موردنظر Body Mass Tکمیل، (Index BMI) نهایی سنجش و نتایج با یکدیگر مقایسه و تجزیه و تحلیل شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۱، انجام گرفت. از آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار) و آمار استنباطی، (ضریب همبستگی پیرسون، آزمون من ویتنی، کروسکال والیس و ویلکاکسون) با توجه به نرم‌مال نبودن داده‌ها، برای تجزیه و تحلیل استفاده شد و برای کلیه آزمون‌ها، سطح خطای کمتر از 0.05 معنی‌دار فرض شده است.

یافته‌ها

به منظور آمار توصیفی از مجموع 106 آزمودنی شرکت کننده در تحقیق تغییرات نمایه توده بدنی در دو گروه مداخله و کنترل ارائه شد (جدول ۱).

تعداد افراد موجود بر اساس محاسبه میانگین این شاخص و تغییرات آن مشخص شده‌اند. براساس این جدول، بیشترین افراد در گروه مداخله در دسته اضافه وزن جای دارند ($47/2\%$) اما در گروه کنترل بیشترین فراوانی مربوط به افراد نرم‌مال می‌باشد (جدول ۱). که این اختلاف از نظر آماری معنی‌دار نمی‌باشد ($P > 0.05$).

آزمون من ویتنی نشان داد که میانگین نمره تفریح و فعالیت اوقات فراغت گروه کنترل بعد از مداخله تفاوت معنی‌داری در وجود ندارد ($p > 0.05$)، از طرفی اختلاف معنی‌داری در میانگین نمره تفریح و فعالیت اوقات فراغت گروه مداخله در ابتدا و پایان مطالعه مشاهده شد ($p < 0.05$). اما این معنی‌داری در جهت مثبت می‌باشد. در صورتی که میانگین نمره گروه کنترل در

محاسبه برای فعالیت‌های بدنی ذکر شده معادلهای متابولیک در نظر گرفته شد. معادل متابولیک ضرایب دریافت اکسیژن فرد در حالت استراحت است که همه فعالیت‌های جسمانی را می‌توان به عنوان مضرب‌هایی از میزان مصرف انرژی در حال استراحت دسته‌بندی کرد. معادل متابولیک برای پیاده‌روی اوقات فراغت $3/3$ ، فعالیت شدید اوقات فراغت 8 ، فعالیت متوسط اوقات فراغت 4 ، فعالیت‌های شدید امور منزل $5/5$ ، فعالیت‌های متوسط درون منزل 3 و حیاط 4 ، پیاده‌روی جهت رفتن از مکانی به مکان دیگر $3/3$ ، فعالیت‌های شدید محل کار 8 ، فعالیت‌های متوسط محل کار 4 و پیاده‌روی‌های مربوط به محل کار $3/3$ در نظر گرفته می‌شود. این اعداد در مدت زمان فعالیت بدنی به دقيقه و تعداد روزهای انجام آن فعالیت در هفته ضرب گردید، در پایان مجموع مقادیر به دست آمده محاسبه گردید. پایابی و روایی آن در ایران تأیید شده است (با روش آلفا کرونباخ 42% و با روش بازآزمایی 70%).

پس از انتخاب نمونه‌ها از هردو گروه پرسشنامه استاندارد بین‌المللی فعالیت فیزیکی برای آنها تکمیل شد. نمایه توده بدنی ابتدایی دو گروه با اندازه گیری وزن و قد مشخص شد. متون موردنیاز بر اساس نتایج تهیه و به گروه آزمون، آموزش در زمینه انجام ورزش‌های هوایی و فواید آن، کار با دستگاه‌های ورزشی در باشگاه، شنا و پیاده‌روی با استفاده از روش پاورپوینت و سخنرانی همراه با پرسش و پاسخ و پمفت آموزشی داده شد تا انگیزه‌ای برای انجام فعالیت‌های ورزشی و پیاده‌روی منظم، سه بار در هفته حداقل 30 دقیقه باشد. این جلسه آموزشی، طی چهار جلسه با سرفصل‌های مختلف و عنوانی مرتبط، برای گروه مداخله در سالن آموزشگاه بهورزی شهرستان نور برگزار

گروه گزارش می‌کند. (p<0.05). نتایج آزمون ویلکاکسون نشان می‌دهد معادل پیاده‌روی کلی در گروه مداخله (p<0.05) و در گروه کنترل (p<0.05) تفاوت معنی‌دار می‌باشد که این معنی‌داری با توجه به کاهش میانگین بعد مداخله در گروه مداخله، درجهٔ تغییرات مثبت می‌باشد (جدول ۳).

آغاز و پایان مطالعه تفاوت معنی‌داری را نشان نمی‌دهد معادل پیاده‌روی کلی در دو گروه مداخله و کنترل قبل از مداخله (p<0.05) اختلاف معنی‌داری مشاهده می‌شود و نتیجه آزمون تفاوت معنی‌داری را به لحاظ تغییرات نمره میانگین دو

جدول ۱: توزیع فراوانی تغییرات نمایه توده بدنی در دو گروه مداخله و کنترل

Pearson Chi-Square	گروه کنترل		گروه مداخله		گروه بندی	
	درصد	تعداد	درصد	تعداد	نرمال ۱۸/۵ - ۲۴/۹۹	اضافه وزن ۲۵ - ۲۹/۹۹
۰/۱۳۲	۴۷/۲	۲۵	۲۸/۳	۱۵	۲۴/۹۹ - ۱۸/۵	
	۳۵/۸	۱۹	۴۷/۲	۲۵		۲۹/۹۹ - ۲۵
	۱۷	۹	۲۴/۵	۱۳		۳۴/۹۹ - ۳۰ - ۳۰

جدول ۲: مقایسه نمره حیطه تفریح، ورزش و فعالیت اوقات فراغت پرسشنامه IPAQ و تغییرات آن در دو گروه

متغیر	زمان پژوهش	گروه مداخله						قبل	
		گروه کنترل			میانگین				
		میانه	انحراف میانگین	انحراف میانه	انحراف معیار	میانگین	معیار		
تفریح و فعالیت اوقات	قبل	۱۹۸	۴۷۲/۶۲	۳۲۸/۷۴	۲۹۷	۱۸۰۶/۲۴	۱۰۷۲		
اوقات	بعد	۱۹۸	۸۱۴/۱۳	۵۳۸/۲۸	۷۸۰	۲۷۰۵/۱۹	۱۶۰۰		
فراغت	تغییرات دو گروه	۰	۷۶۸/۶۴	۲۰۹/۵۳	۱۹۸	۲۴۶۴/۴۰	۵۲۸/۷۰	قبل و بعد	
	P.V = **	۰/۰۵			۰/۰۰۳ **				

جدول ۳: مقایسه مقادیر محاسبه شده معادل پیاده روی کلی فعالیت بدنی برای دو گروه (قبل و بعد مداخله)

PV = ***	گروه کنترل			گروه مداخله			زمان	شاخص
	میانه معیار	انحراف معیار	میانگین	میانه	انحراف معیار	میانگین		پژوهش
۰/۰۰۱	۷۴۲	۱۳۲۲/۵۳	۱۱۳۵/۵۵	۷۴۲	۲۶۴	۵۱۹/۹۸	قبل	معادل
۰/۵۱۷	۴۵۵	۱۵۶۵/۲۴	۹۵۸/۴۳	۴۵۵	۳۴۶	۹۶۵/۴۴	بعد	پیاده روی کلی
۰/۰۰۳ ***	-۱۶۲	۱۶۳۶/۸۱	-۱۷۷/۱۲	-۱۶۲	۴۹/۵۰	۹۵۴/۱۴	تغییرات قبل و بعد	
	۰/۰۴۸ **				۰/۰۲۳ **		P.V = **	

بحث و نتیجه‌گیری

خود رانشان می‌دهد. و فاصله آموزش و اندازه‌گیری نمایه توده بدنی نزدیک به سه ماه بوده است، تغییرات جزئی در راستای کاهش و افزایش در نمونه‌ها اتفاق افتاده است. این نتایج حاکی از تاثیر آموزش به وسیله سی دی و پمپلت در کنار آموزش با پاورپوینت و وسایل کمک‌آموزشی بر افزایش فعالیت بدنی زنان خانه دار بود.

همچنین نتایج آمار توصیفی نشان داد در طبقه‌بندی تحصیلات، بیشترین تحصیلات نمونه‌ها در هر دو گروه، دیپلم، که در گروه مداخله (۶۱/۵٪) و در گروه کنترل (۷۳/۱٪) است. بعد از آن تحصیلات دیپلم و بالاتر در گروه مداخله (۲۳/۱٪) و در گروه کنترل (۱۵/۴٪) در مرتبه دوم بود. در بررسی حیطه زمان صرف شده حالت نشسته بر مبنای تحصیلات زیر دیپلم، دیپلم و بالاتر از دیپلم، معنی‌داری در گروه مداخله در تحصیلات زیر دیپلم p=۰/۰۱۷ مشاهده شد که در گروه کنترل این معنی‌داری در افراد با تحصیلات دیپلم و بالاتر از دیپلم دیده شد. در بررسی حیطه ورزش، پیاده روی و اوقات فراغت معنی‌داری در گروه مداخله دیده شد (p=۰/۰۰۵).

هدف از این مطالعه بررسی تأثیر آموزش بر تحرک بدنی خانم‌های خانه‌دار ۴۵-۲۰ ساله بود. بیشترین فراوانی سنی در دو گروه مداخله و کنترل مربوط به دسته ۳۱-۴۵ سال بوده (۵۷/۷٪). نتایج حاصل از بررسی آماری نشان داد انجام فعالیتهای ورزشی و استمرار به انجام آن، با تغییر نمایه توده بدنی ارتباط داشت. در بررسی حاضر بیشترین فراوانی در گروه مداخله در طبقه‌بندی اضافه وزن قرار داشت ۴۷/۲٪. اما در گروه کنترل به همین مقدار، بیشترین فراوانی در دسته نرمال جای داشت (p=۰/۱۳۲)، که معنی‌داری مشاهده نشد. تغییرات نمایه توده بدنی قبل و بعد مداخله بین نمونه‌ها، نیز در سه گروه کم، ثابت و افزایش طبقه‌بندی شد. در گروه مداخله و کنترل بیشترین تغییرات در جهت افزایش بود. به طور کلی نتایج حاکی از تاثیر آموزش در میزان پیاده روی، تفریح و فعالیت اوقات فراغت گروه مداخله بود اما در میزان نمره تفریح و فعالیت اوقات فراغت گروه کنترل تفاوتی مشاهده نشد. با توجه به اینکه تأثیر آموزش به تحرک بدنی و تغییر نمایه توده بدنی در مدت طولانی‌تری

معنی‌داری در تغییرات نمره میانگین دو گروه نیز مشاهده شد (p=۰/۰۰۳).

بی‌تحرکی یکی از ده علت عدمه مرگ و ناتوانی است و بیش از ۲/۳ علت عدمه مرگ‌ها در هرسال به علت نداشتن فعالیت بدنی می‌باشد (۱۲). شواهد علمی حاکمی از آن است که خطر ناشی از بیماری‌های کم‌تحرکی به میزان قابل توجهی در افرادی که فعالیت جسمانی منظم دارند و به آمادگی جسمانی مناسبی دست می‌یابند کاهش می‌یابد (۱).

فعالیت فیزیکی اثرات محافظتی در مقابل بسیاری از بیماری‌های مزمن از جمله بیماری‌های عروق کرونر قلب، فشارخون بالا، چاقی، دیابت، استئوپروز، سرطان، افسردگی و اضطراب دارد (۲). این در حالی است که حداقل ۶۰٪ جمعیت جهان حداقل میزان توصیه شده فعالیت با شدت متوسط را انجام نمی‌دهند (۳،۴).

این نتایج با مطالعات امینی و همکاران (۲۰۱۴)، هزاوه ای و همکاران (۲۰۰۹)، پازوکی و همکاران (۲۰۰۷)، نایان و رامش (۲۰۱۴)، ترتیبیان و زرنشان (۲۰۰۸)، جلالی نیا و همکاران (۲۰۱۰) سازگار است. امینی و همکاران (۲۰۱۴) در بررسی اثربخشی برنامه آموزش الکترونیکی که بر افزایش میزان فعالیت بدنی و نمایه توده بدنی کارکنان زن، نشان دادند در مورد میزان فعالیت بدنی قبل از آموزش اختلاف معنی‌داری در نمره افراد گروه مداخله و شاهد وجود نداشته است، ولی بعد از آن میانگین نمره در گروه مداخله تا سه برابر افزایش یافت و به طور معنی‌دار بیشتر از گروه شاهد بود که این نتایج تأثیر مثبت برنامه‌های آموزشی در گروه مداخله را نشان می‌دهد نتیجه اینکه مداخلات آموزش مبنی بر وب، پیام کوتاه، مولتی مدیا، می‌تواند فعالیت

این معنی‌داری در افراد با تحصیلات دیپلم مشاهده شد. با توجه به آموزش این گروه که محوریت پیاده‌روی و انجام ورزش در اوقات فراغت را داشت، تأثیر آموزش در قشری که تحصیلات متوسطی دارند نشان می‌دهد. در حیطه‌های مراقبت منزل و امور خانواده، رفت‌وآمد و فعالیت مرتبط با کار روزانه معنی‌داری در هیچ کدام از طبقه‌بندی‌های تحصیلات دیده نشد.

در بررسی پنج حیطه پرسشنامه استاندارد فعالیت فیزیکی، حیطه اول، زمان صرف شده حالت نشسته، معنی‌داری در گروه مداخله، بعد مداخله (p=۰/۰۰۳) مشاهده شد. در حیطه ورزش و فعالیت بدنی اوقات فراغت، در دو گروه مداخله (p=۰/۰۰۳) و کنترل (p=۰/۰۵) هر دو گروه، معنی‌داری دیده شد. این حیطه شامل (پیاده‌روی اوقات فراغت، فعالیت بدنی شدید و متوسط اوقات فراغت) که اهمیت بخشی از آن در برنامه آموزشی به گروه مداخله، گنجانده شده بود.

در حیطه کار منزل و مراقبت از خانواده، در دو گروه مداخله (p=۰/۱۰۹) و کنترل (p=۰/۸۰۶) و مقایسه هر دو گروه، معنی‌داری دیده نشد. حیطه فعالیت بدنی جهت حمل و نقل، معنی‌داری در گروه مداخله، بعد مداخله (p=۰/۴۸۲) دیده نشد. هم‌چنین مقایسه دو گروه هم معنی‌داری را بعد مداخله (p=۰/۰۳۰) نشان داد. در گروه کنترل نیز معنی‌داری دیده شد (p=۰/۰۱۶).

معادل متابولیک کلی فعالیت بدنی، در گروه مداخله (p=۰/۷۴) معنی‌دار نبود ولی در گروه کنترل (p=۰/۰۰۴) معنی‌دار بود. ولی معنی‌داری در تغییرات نمره میانگین دو گروه مشاهده شد (p=۰/۰۲۷). معادل پیاده‌روی کلی در گروه مداخله (p=۰/۰۴۸) معنی‌دار بود، در گروه کنترل نیز (p=۰/۰۲۳) معنی‌دار بود.

ورزش‌های هوایی دارای اثرات مفید آن در استرس، به طور کلی رفاه و کیفیت خواب در زنان خانه‌دار است که می‌تواند در جهت ارتقا سلامت روانی آنان باشد (۱۴).

جلالی نیا و همکاران (۲۰۱۰) در بررسی تأثیر تمرينات ورزش و افسردگی زنان چاق نشان دادند که انجام تمرينات ورزشی در کاهش سطح افسردگی زنان سودمند واقع گردید (۱۶).

ترتیبیان و زرنشان (۲۰۰۸) اثر یک دوره برنامه تمرينی منتخب هوایی ۱۰ هفتاهای بر ۱۷ بتأ استردادیول سرم (نشانگر سلطان سینه) و چاقی زنان یائسه را بررسی کردند و به این نتیجه رسیدند که غلظت بتأ استردادیول و شاخص توده بدنی کاهش معناداری را بر اثر این تمرينات نشان دادند. همچنین بین تغیيرات اختلاف میانگین غلظت بتأ استردادیول و شاخص توده بدنی بین دو گروه تفاوت معناداری مشاهده شد. این نشان می‌دهد که بتأ استردادیول بر اثر تمرينات هوایی منتخب در زنان یائسه کاهش می‌باید (۱۷).

در مقابل، نتایج تحقیق حاضر با یافته‌های نیک پور و همکاران (۱۳۸۳) در تضاد بود. نیک پور و همکاران (۱۳۸۳) در مقایسه فعالیت ورزشی زنان و مردان شاغل دانشگاه علوم پزشکی، در بررسی وضعیت فعالیت‌های ورزشی زنان بر حسب شاخص توده بدنی نشان دادند که میانگین شاخص توده بدنی زنان فعال ۲۳/۸۳ \pm ۳/۶۱ کیلوگرم بر مترمربع و میانگین شاخص توده بدنی زنان غیرفعال ۲۴/۴۴ \pm ۳/۷۸، کیلوگرم بر مترمربع بود، نتایج آزمون تی مستقل نشان داد که میانگین شاخص توده بدنی، در دو گروه زنان فعال و غیرفعال از نظر آماری تفاوت معنی‌داری نداشت (۵). این تناقض را می‌توان با تفاوت در نوع آموزش و ابزار مورد استفاده توجیح کرد.

بدنی را در کارکنان زن افزایش دهد. ممکن است از بیماری‌های ناشی از کم تحرکی، پیش‌گیری نماید (۵). هوایی و همکاران (۲۰۰۹) در بررسی تأثیر برنامه واحد درسی تربیت‌بدنی ۲ تنظیم شده بر اساس مدل بزنف بر فعالیت منظم دانشجویان دختر دانشگاه علوم پزشکی، به این نتیجه رسیدند که میانگین نمرات متغیرهای اجزای مدل بزنف بین گروه کنترل و مداخله بعد از مداخله آموزشی اختلاف معنی‌داری را نشان داد. گروه مداخله به طور معنی‌داری عملکرد بهتری در خصوص انجام فعالیت جسمانی منظم در ۲ و ۴ ماه پس از پایان برنامه آموزشی داشت (۲). پازوکی و همکاران (۲۰۰۷) در بررسی اثرات یک برنامه جامعه محور قلب سالم در افزایش فعالیت زنانف کار آزمایی شاهد دار تصادفی با هدایت پژوهش مشارکتی جامعه محور نشان دادند از میان شرکت کنندگان درصدی که داشتن فعالیت بدنی را گزارش نمودند از ۳ درصد و ۲/۷ درصد در ابتدای مطالعه به ۱۳/۴ درصد و ۳ درصد در انتهای مطالعه به ترتیب در گروه مداخله و شاهد افزایش یافت. شرکت کنندگان در گروه مداخله دقایق فعالیت بدنی بیشتری را در هفته نسبت به زنان گروه شاهد نشان دادند. گروه مداخله کاهش قابل توجهی در فشارخون سیستولی نشان داد. مداخله بر اساس روش پژوهش مشارکتی جامعه محور می‌تواند در کوتاه‌مدت برای تغییر فعالیت بدنی در زنان اثربخش باشد (۱۵).

نایان و رامش (۲۰۱۴) در بررسی اثر ورزش هوایی بر سلامت روانی زنان خانه‌دار در هندوستان بیان کردند که پس از ۱۲ هفته برنامه ورزشی هوایی، گروه ورزش بهبود قابل توجهی در شاخص‌های سلامت روانی، کاهش در نمره استرس در کشیده و بهبود در نمره شاخص کیفیت خواب نشان دادند. به طور کلی

تشکر و قدردانی

از مدیریت محترم شبکه بهداشت، همکاران مراکز بهداشتی شهری نور یک و دو شهرستان نور، استادی و کارکنان دانشگاه علوم پزشکی یزد، استاد دانشگاه الزهرا و تمام خانمهای خانه دار شرکت کننده در این مطالعه کمال تشکر را دارم.

مشارکت نویسنندگان

طراحی پژوهش: سید سعید مظلومی محمودآباد، رزا رهاوی، محمد حسین باقیانی مقدم، نجمه نیک نژاد جمع آوری دادها: نجمه نیک نژاد تحلیل داده ها: علی دهقانی نگارش و اصلاح: رزا رهاوی، نجمه نیک نژاد

سازمان حمایت کننده

این مقاله برگرفته از پایان نامه دانشجویی دانشجویی کارشناسی ارشد آموزش بهداشت دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد می باشد و از سوی هیچ سازمانی مورد حمایت مالی قرار نگرفته است

با توجه به اینکه آموزش در زمینه تحرک بدنی و فعالیت ورزشی تأثیر بسزایی در انجام رفتارهای ورزشی دارد.

می توان در مراکز بهداشتی درمانی تحت پوشش با برگزاری کلاس های آموزشی برای جمعیت تحت پوشش و همچنین استفاده از داوطلبان سلامت در امر انتقال و نشر پیام های بهداشتی در این زمینه، و ایجاد شرایط و بستر هایی در سطح شهر و استفاده از دستگاه های ورزشی و برنامه های پیاده روی همگانی، در انجام حرکات ورزشی و تحرک بدنی بهره جست. همچنین پرسش از میزان فعالیت بدنی و تحرک در پرسشنامه جهت شناخت بیشتر گروه هدف، برای پیشبرد انجام فعالیت بدنی میتواند موثر باشد.

علاوه بر این استفاده از رسانه های آموزشی مانند سی دی و پمپلت در کنار آموزش با پاورپوینت و وسائل کمک آموزشی مانند پروژکشن و استمرار آن می تواند در ایجاد انگیزه برای انجام فعالیت ورزشی و تحرک بدنی مفید و مشمر ثمر باشد.

References

- 1-Hojjati Z, Alipour V. Relationship between physical activity and health related anthropometric indices of university female staffs. Journal of Hormozgan University of Medical Sciences, 2014; 2(74):159-67. [Persian]
- 2-Hazavehei SM, Asadi Z, Hasanzade A, Shekarchizadeh P. A Study on the Effect of Physical Education (II) Curriculum Based on BASNEF Model on Female Students' Regular Physical Activity in Isfahan University of Medical Sciences. ZUMS Journal. 2009 Dec 1;17(69):70-83.[Persian]
- 3-Najarmohyabadi M, Sadeghi Avval Shahr H, Amini L, Haghani H. Assessment level of physical activity and its associated beliefs. Iranian Journal of Nursing Research, 2014; 9(32): 40-47. [Persian]

- 4-Rezaei A. The importance of exercise for women, 2015. [Online]. Available: <http://akbarrezaii.blogfa.com>. Accessed 30 10 2015. [Persian]
- 5- Amini N, Shojaeezadeh D, Saffari M. The study of the effect of e-education on physical activity and body mass index of female employees. Sjsph, 2014; 11 (3) :95-106. [Persian]
- 6-Jafari A, Moradi M, Salimi A, Mohammadi E, Jafari A. Comparison of the Effects of number of walking 27 Changes in the composition of the week Physical sedentary women. Olympic Journal, 2007; 15(37): 27-36. [Persian]
- 7-Tejari F. Walking; best and most natural sport activities in order to achieve physical and mental fitness, 2015. [Online]. Available: <http://www.ana.ir/news/60278>. Accessed 28 10 2015, [Persian].
- 8-Qahremani j, Moharramzadeh M, Saeidy S. Investigation barriers of sports participation of women teachers in Three educational levels in Marand city. Arsmb Journals, 2013; 2(6): 57-66, [Persian].
- 9-Zabihi A, Jafarian S R, FarokhiFar M, Babaei F, Salehi Omran M, Bizhani A. Study on Physical Activities in Babol City, 2009; 11(6): 71-76. [Persian]
- 10-Jalilian F, Emdadi s, Mirzaei Olvijeh M, Barati M. The Survey Physical Activity Status of Employed Women in Hamadan University of Medical Sciences: The Relationship Between the Benefits, Barriers, Self-Efficacy and Stages of Change, Toloo-e-Behdasht, 2011; 4(30): 89-99. [Persian]
- 11-Nikpour S, Rahimiha F , Haghani H. Comparing the Status of Sport Activities in Women and Men Working at Iran University of Medical Sciences and Health Services. Razi Journal of Medical Sciences, 2006; 13(52): 205-16.[Persian]
- 12- Robabi H, Eghbali K, Zareban I, Karimy M, Mirhaghi AH, Sanainasab H. An assessment of physical activity levels among bank employees in Iranshahar in 2011. Journal of Health Chimesl Torbat Heydariyeh University of Medical Sciences. 2013 Jul 15;1(2):55-62.[Persian]
- 13-Saeidi M. Its physical activity in their leisure time watching television with risk factors in housewives and employed women. Journal of Kermansha University of Medical Sciences, 2004; 4(33): 8-21. [Persian]
- 14- Nayna, M. & Ramesh, M. Effect of Aerobic Exercise on Psychological Well-Being of Housewives. JHSR, 2014; 4(11): 159-65.

- 15- Pazoki R, Nabipour I, Seyednezhami N, Imami SR. Effects of a community-based healthy heart program on increasing healthy women's physical activity: a randomized controlled trial guided by Community-based Participatory Research (CBPR). BMC public health. 2007 Aug 23;7(1):216.
- 16- Jalali Nia S F, Varaei S, Rasoulzadeh N, & Kazem Nejad A. Effect of physical activity on depression in obese women. Iranian Journal of Nursing Research (IJNR), 2010; 5(18):33-41.
- 17-Tartibian B, Zarneshan A. Effects of a 10-week aerobic exercise program on selected 17 betaestradiol levels (a marker of breast cancer) and obese postmenopausal women. Olympic. 2008;43(3):45-52.